

чески бележки за Исуса, когато пжк за други незвачителни явления пишел с големи подробности. Наистена за Исуса имало било писано нещо в ржкописите на Иосиф Флавия, но то било фалшифицирано от заинтересовани духовни лица.

Непоследователност е от страна г. Бакалова да говори така, защото изпада в противоречие преди всичко с преведената от него книга „Истинския лик на християнството“, в която автора Ив. Гюйо на пжрвата страница казва, че разглежда Исуса като историческо явление, значи разглежда го преди всичко като факт. Може би в най добрата история за Исуса — евангилията — има нещо, по понятни причини, преиначено и преувеличено. То е друг вжпрос. Така г. Бакалов можеше да го разгледа, както и загатна за Опира и Крали Марка. Но той отрече съществуването и на последните. А това е сжвсем погрешно мнение. Защото исторически установено е, че Омир, Крали Марко, както и Херкулес и Тезей сж исторически факти само, че народната фантазия пожсно ги е илюзирала така, щото да отговярат на народния дух, на народния идеал и народните вжжеления. Допуща се на хора с материалистически убеждения да разглеждат много от разказите за Исуса като тези за Херкулеса, Одисея, Тезея, Крали Марко и пр., но да се отрича историческото съществуване—това е непростима грешка. Защото всички историци и философи, които сж си задавали за задача да изучават живота и делата на Исуса никжк не оспорват факта на личността му. Така: Тома Шубб, Ж. Ж. Русо, Давид Щраус, Тодор Паркер и др. и др. признават личността на Исуса като историческо явление, само, че отричат неговото божествено произхождение. А както се знае Ериест Ренан, напоследжк и Толстой си беха задали за задача да изучат личността на Исуса с най малките му подробности. И те отрекоха само божественотта у чудесата му но не й факта ни живота иу. Как тогава трябва да приемем мнението на г. Бакалов, освен като чисто, безскруполно партизанство.

Б. Паспалев

КИКОТЖТ НА ЖИВОТА

драма от В. Иванов

Това, което младия многообещающ писател драматург Васил Иванов ни поднася в своята драма „Кикотжт на живота“ показва, че на него могат справедливо да бждат вжзложен надеждите за изнасяне на още по-ценни, по-сжвжршени, по-удивителни творения из тая област.